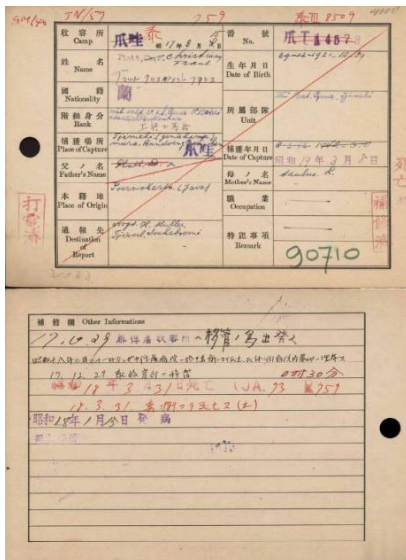

Christiaan (Chris) Frans Platt is geboren op 29 december 1921 in Bandung, NOI. Chris was een Indische jongen die bij zijn moeder woonde. Toen zijn moeder verkering kreeg met dhr. Muller, eigenaar van een transportbedrijf, verhuisde Chris naar het Soekaboemisch Opvoedings Gesticht (SOG).

Dick was scout in 1932 bij de J.B. van Heutzgroep in Soekaboemi, de groep waar ook Peter Leembruggen lid van was. De troep had vier patrouilles: Uilen met PL Frans Potger, Herten met PL Jurry Peters, Raven met PL Anton Raven en Katten met PL Peter Leembruggen.

Tijdens de mobilisatie was hij militie soldaat bij het KNIL bij het bataljon Genie. Dhr. Muller staat als voogd op de interneringskaart. Hij werd krijgsgevangen genomen door de Japanners en heeft gevangen gezeten in diverse kampen op Java en in Thailand.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspanssen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout

gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Chris is overleden aan dysenterie in het Thambyuzayat POW ziekenhuis op 31 maart 1943. Hij ligt begraven op het Thanbyuzayat War Cemetery.

Meer informatie

[Christiaan Frans Platt \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Christiaan Frans Platt | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

Het levensverhaal van een Indische padvinder, 2001, Peter van Leembruggen

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](http://japansekrijgsgevangenkampen.nl)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Platt \(ブラット\) | Nationaal Archief](#)

Logboek Peter van Leembruggen, 1933 – 1955, Archief Nationaal Scoutingmuseum Baarn.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.